SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. **Zondag 22 Augustus** **N°. 34.**

PARAMARIBO, 21 AUGUSTUS 1858.

Op den avond van den 18n. dezer is op de Plantaadje *Voorburg*, aan de rivier *Suriname*, een hevige brand ontstaan, waardoor het molengebouw en het kookhuis in de asch zijn gelegd. — De brand begon omstreeks *tien* en duurde tot des morgens *drie* uren. (S. C.)

Het is ons aangenaam hierbij te vermelden dat onze jeugdige stadgenoot A. H. BENJAMINS, bij het Wapen der Artillerie in Nederland na afgelegd examen is aangenomen.

Mail Nieuws.

De *Times* bevat het volgende artikel over de opheffing der Oost-Indische Compagnie:

„Eene magt is van de aarde verdwenen. Na een bestaan van meer dan twee en halve eeuw zal het ligchaam, dat krachtens een charter van koningin Elisabeth opgerigt is, opgeheven worden met toestemming der koningin.

„Het is een lofwaardige stelregel, om van de dooden niets dan goeds te zeggen, en zelfs wanneer de Compagnie zich niet meer onderscheiden had dan die, welke jagt maakt op de wilde dieren in de bosschen van Britsch-Amerika, ten behoeve van den pelterijhandel (de Hudsons Baai Compagnie), of die welke voorheen handel dreef op de Levant, dan nog zou een ligchaam, welks oorsprong tot de zestiende eeuw behoort, aanspraak hebben op onzen eerbied.

„Maar de Oost-Indische Compagnie heeft op iets meer aanspraak dan op een eerbiedig en hoogklinkend grafschrift. Gedurende honderd jaren is zij eene veroverende magt geweest, en thans, nu haar bestaan ten einde loopt laat zij het moederland in het bezit van een rijk, dat andere natien ons kunnen benijden en ons inderdaad benijden.

„De Oost-Indische Compagnie is een type dier mannen, die van het Engeland der Tudors, het Engeland van thans hebben gemaakt. Tot op het tijdstip onzer vroegste herinneringen kon ons land op deze Compagnie den grootsten roem dragen en was zij een voorwerp der bewondering en ijverzucht van de vastelandsstaten, wier koloniale geschiedenissen zich gekenmerkt hebben door talrijke beproevingen en tegenspoeden.

„Groote feiten en groote misdaden hebben ook hare geschiedenis gekenmerkt ten tijde harer onafhankelijkheid en toen zij werkelijk was hetgeen zij later slechts scheen te zijn, namelijk een handelsligchaam, dat rijken aankocht en oorlogen voerde in vreemde landen, onder het niets beteekenende toezigt van zijn gouvernement.

„Eenige redenaars hebben gewezen op de overweldingen der Compagnie, die dikwijls buitensporig waren, op hare onregtvaardigheden jegens zekere personen, die niet vergoelijkt konden worden; maar wij willen het kwaad vergeten met de geslachten die het bedreven hebben, om alleen te gedenken aan het genie, de dapperheid en de volharding der mannen, die eene kleine factorij, aan de Hoogly, en de twee stations op de kust van Coromandel en Malabar, tot de hoofdsteden van het grootste thans bestaande Aziatische rijk hebben verheven.

„Engeland kan derhalve met regt roem dragen op den naam en de nagedachtenis der groote Compagnie, wier geschiedenis vereenzelvigd is met de meest buitengewone veroveringen, die immer door de wapenen of de staatkunde gemaakt zijn. Het was ons allen eene pijnlijke gewaarwording, toen wij vernamen, dat hare laatste vergadering plaats heeft gehad in Leadenhall Street; maar die smart werd veeleer opgewekt door onze herinneringen, verbonden aan de geschiedenis en de traditien der Compagnie, dan door het wezentlijk verlies, dat het gevolg zal zijn van hare opheffing.

„Elk, het kan niet anders, moet beseffen dat de Oost-Ind. Compagnie hare natuurlijke loopbaan heeft voleindigd en dat, zoo zij thans ten grave daalt, overladen met eer en met jaren, dit geschiedt in het belang harer roem en van het algemeen welzijn.

„De Compagnie had inderdaad reeds voorlang opgehouden eene onafhankelijke magt te zijn. Hetgeen men de Compagnie noemde, was niets meer dan de vorm, waaronder men een zeker aantal mannen, die op de hoogte der Indische zaken waren vereenigde, om hun eene stem in het beheer van Engelands bezittingen in Azie toe te kennen. Sedert de wet van Pitt was de onafhankelijkheid der Comp. niets meer dan eene schaduw. De wetgeving onzer eeuw heeft aan het privilegie van uitsluitenden handel op Indie en China een einde gemaakt en in den laatsten tijd aan de kroon de benoeming opgedragen van een gedeelte der directeuren, terwijl de overige directeuren gekozen werden door de aandeelhouders, wier dividenden gewaarborgd zijn, en die als zoodanig belang bij de Compagnie hadden, maar overigens in geene andere betrekking staan tot Indie, dan de houders van geconsolideerd fonds of spoorweg actien.

„Eigenlijk was het ligchaam dat de Compagnie genaamd werd, niets dan eene ongemakkelijke machine, welke eene dubbele regering daarstelde, slechts in naam gelijk aan het ligchaam, dat Clive en Coote naar Azie zonden had met het doel om aldaar veroveringen te maken. Al de vrienden der Compagnie hebben dus reden van tevredenheid, dat haar bestaan geëindigd is op het oogenblik, dat zij onmagtig is geworden om het goede te verrigten en niet langer kon bestaan dan als een werktuig voor kuiperijen en een struikelblok voor elk goed bestuur.

„Het valt moeijelijk te ontkennen dat de Compagnie, of liever het stelsel hetwelk dien naam droeg, alle vertrouwen des lands verloren had door de catastrophe van 1857. Indien men daartegen aanvoert, dat Indie aan de Compagnie toebehoorde, dan zal men ook erkennen, dat aan de Compagnie het verlies van Indie moet geweten worden, en dat het de Engelsche natie is, welke door ongehoorde inspanningen en een geestkracht, waarvan geen voorbeeld bestaat, de bezittingen, welke de Compagnie uit hare handen heeft laten slippen, heroverd heeft. Het is dus billijk dat Indie het eigendom worde van zijne redders, en aan de natie is het voorbehouden, het voortaan een goed bestuur te geven.

„De afschaffing der Compagnie was besloten en dit besluit werd reeds zoo algemeen als een feit aangenomen, dat men haast niet kan zeggen, dat de overdragt harer volmagt aan de kroon een ernstigen tegenstand in het Lagerhuis heeft ontmoet.

„Het was aan het ministerie Derby voorbehouden, deze verandering, reeds zoolang tegemoet gezien, tot stand te brengen.

„De president van den *Board of Control* heeft aanspraak op grooten lof wegens de pogingen, die hij in de daarover gevoerde discussien aangewend en het succes dat hij behaald heeft. Wanneer men overal klagten hoort aanheffen wegens het gemis aan geniale mannen, dan doet het goed een man te zien van naauwelijks dertig jaren, die bekwaamheden bezit, voor de hoogste betrekkingen onder een parlementair bestuur.

— De *Shipping Gazette* deelt het verslag mede van een banket, dat op Trinity-house heeft plaats gehad, ter gelegenheid van den verjaardag van de *Trinity Corporation*, waarvan de prins-gemaal president is. Op dit banket werden verschillende toasten uitgebragt. In antwoord op een door den prins-gemaal op de marine ingestelden toast, werd door sir John Pakington het volgende gezegd: „Engeland kan niet dulden, dat zijne suprematie ter zee verzwakt of zelfs in twijfel getrokken worde, omdat dit eene kwestie is, waarbij Engeland, niet alleen als Europesche mogendheid belang heeft. Het uitgebreide rijk der koningin, strekt zich uit in de vier wereldeelen; de rijkdommen, de ontzaggelijke rijkdommen van Engeland hebben hare voornaamste bron in den handel des lands.

„Die reden moet ons tot de overtuiging brengen dat Engeland moet blijven wat het zoo langen tijd geweest is, meester ter zee. Deze suprematie is niet alleen eene kwestie van staatkunde; het is ook eene kwestie van binnenlandsche staathuishoudkunde. Ik hoop, ik koester het vertrouwen dat dit de voortdurende staatkunde zal zijn, der verschillende regeringen, welke elkander zullen opvolgen, tot welke partij zij ook behooren, en dat het de vaste wil van het Engelsche volk zal zijn die staatkunde te handhaven."

— De *Times* bespreekt de ernstige ongeregeldheden, die 15 Junij te Jeddah hebben plaats gehad. In den avond van dien dag, zegt dit blad, zijn aldaar de Fransche en Engelsche consuls, alsmede een groot aantal andere Europeanen, door de Muzelmannen vermoord. Deze gebeurtenis verwondert de *Times* in geenen deele. Zij, die de gebeurtenissen in het Oosten gedurende de laatste jaren met aandacht hebben gadegeslagen, weten dat de bevolking daar niet zelden onder den invloed is van begrippen, die uit den aard der zaak dergelijke ongeregeldheden moeten na zich slepen. De aangelegenheden van Bosnie, van Montenegro en van Candia zijn zoo vele bewijzen van den geest van wrok, die tusschen de Mahomedanen en Christenen in hunne onderlinge betrekkingen bestaan. Arabie, de hoofdzetel der Turksche geestdrijverij, is natuurlijk het land, waar men het eerst iets van dien aard moest verwachten, want de Europesche beschaving heeft daar nog weinig of geen invloed uitgeoefend. Nog zeer onlangs werd de Roode Zee alleen bevaren door schepen, behoorende aan de kustbewoners, terwijl de heilige steden nog ontoegankelijk zijn voor ieder

Broeder Jonathan

de zoon der nieuwe wereld, is jong en krachtig en ziet meestal in jeugdigen overmoed op de oude wereld neder. Deze is, naar zijne schatting, vermolmd en gaarne spot hij met de instellingen, die het merk van eeuwen dragen en waaraan de kinderen dier wereld zich nog met belagchelijke gehechtheid, als aan het erfgoed hunner vaderen, vastklemmen. Jonathan, heeft met het verledene weinig te rekenen en stapt met opgeheven, moedig hoofd, de toekomst te gemoet. Hij durft veel veel, doen voor 't oogenblik en niet minder, voor den dag die nog komen moet, maar *wat* hij verrigt en *door welke middelen*, dienaangaande heeft hij ook geheel nieuwerwetsche denkbeelden, die in de oude wereld, bij elk weldenkende niet gangbaar zijn. Van daar dat de geestdrift, ja bewondering voor N.-Amerika en de vrijheid aldaar, die in een groot gedeelte van Europa werd opgemerkt en die duizenden en duizenden bewoog om hun vaderland voor dat zoogenaamde Wonderland te verruilen, door is bekoeld en er van tijd tot tijd lieden in Europa terug komen, die hunne bekomst hebben van het vrolijke, onbekommerde Noord-Amerikaansche leven, indien zij er bij al de pret en de grootheid niet arm bovendien zijn geworden.

Wij willen hier eenige mededeelingen uit het N.-Amerikaansche leven en werken laten volgen en hoewel onze lezers zullen begrijpen, dat er ook weldenkende en godsdienstige burgers in de Lande zijn, die de ligtzinnigheid des tijds en de zwendelarijen in het matriële hoogelijk betreuren en afkeuren, zoo moge het een en ander toch tot eene herinnering wezen, dat niet alles bij een ander beter is dan in eigen Land en eene waarschuwing tevens om het *zeker goede*, dat wij hier mogen bezitten, niet met eene andere wereld trachten te verruilen, voor een *onzeker beter*.

Ziehier wat eene correspondentie uit New-York, in een Fransch blad geplaatst, behelst:

„In geen christenland zijn zooveel jeugdige misdadigers te vinden als in de Vereenigde Staten. Men ziet zelfs kinderen zich op de afzigtelijkste wijze aan onmatigheid en aller uitspattingen overgeven, in de straten of op slechte plaatsen met elkander vechten en daarbij gebruik maken van messen en revolvers.

„De heer Seymour, zeggen de bladen van deze week, vierde zijn huwelijk met mistress Horn. Een oploop vond goed voor het huis der bruid ketelmuzijk te maken. James, de zoon van mistress Horn, komt daarop met een geweer naar buiten, schiet het in den op loop af, en kwetst verscheiden personen. James Horn is acht à negen jaar oud! — Terwijl wij deze regelen schrijven berigt ons de directeur van eene kostschool, dat een zijner leerlingen den vorigen avond een pistoolschot in den buik heeft gekregen, door een zijner schoolmakkers gelost. De kogel was op een ander kind gemunt; de kleine booswicht barstte in een schaterlach uit, toen hij zijn vergissing bespeurde. Nergens werdt het vaderlijk gezag zoo sterk veracht dan bij ons; men laat zich zeer weinig gelegen liggen aan den *old man*, „den oude," zoo als men hier den vader noemt. Gril en hartstogt zijn de eenige regels. Geen week gaat er voorbij, dat de dagbladen ons niet het een of ander voorval mededeelen van voerlieden, ploegknechts metselaars of andere daglooners, die op den eersten den besten dag met de dochter zijns meesters heenvlugt. Het meisje is in den regel niet ouder dan zestien of zeventien jaar. Rudolf Roland en Mathilda Griswold hadden, zoo verhalen de jongste bladen, te zamen een plan tot ontvlugting beraamd. Mathilda ging op de Stoomboot naar Songertas, waar haar aanstaande echtgenoot haar zou komen opzoeken, na eenige dollars bijeen verzameld te hebben, ten einde behoorlijk in het huishouden te treden. Het jonge paar telde te zamen dertig jaar. In zulke omstandigheden wordt het huwelijk gewoonlijk wettig aangegaan. Niets ter wereld is gemakkelijker. Overal treft men den eenen of anderen eerwaarde aan, die bereid is het huwelijk te bekrachtigen. In een blad, in het duitsch geredigeerd, lezen wij de volgende advertentie: „De eerwaarde doktor N. N. wonende in de .... street houdt zich bezig en belast zich met alles wat op doopsel en huwelijk betrekking heeft. In eenige minuten loopt alles af." Onlangs begaf een juffertje zich met haar ouders naar den schouwburg. Onderweg verdween zij. Gelukkig was zij niet verloren, want kort daarop verschijnt zij weeer in de loge met een piepjongen *dandy* aan den arm. Zonder omwegen gaf zij haar ouders te kennen, dat zij daareven nog miss A. was, doch thans mistress B... heette.

„Men stelle zich voor wat de gevolgen van die overhaaste verbintenissen zijn. Dikwijls worden huwelijken in Januarij gesloten, in Mei weder ontbonden. Het gaat even spoedig."

Nu wil men een staaltje van N.-Amerikaansche practijken op het gebied der industrie. Men leze het volgende en verlangt dan welligt niets meer te weten van die stoomzwendelarijen.

„Eenige sluwe en geslepene individuën, waaronder gewoonlijk advokaten, zoogenaamde *politici*, van professie, bankiers, enz. nemen eene landkaart in de hand en maken eene streep tusschen twee door hen uitgekozene punten, waar een spoorweg kan worden aangelegd, die welligt den afstand eenige mijlen kan verkorten. Zij maken eene teekening van de rigting, vormen een Maatschappij, benoemen zich onderling tot directeuren en administrateuren, sluiten met eene buitenafstaande, die in de geheimen is ingewijd, een overeenkomst voor het dubbel bedrag der werkelijke kosten, en geven dan van dat alles een contract uit. Nu wordt te New-York een b

Christen, die zijn leven niet in het grootste gevaar stellen wil. De Christelijke handelaar kon zich niet slechts met moeite te Jeddah ophouden, maar het is hem verboden in het binnenland te komen. Gedurende het leven van wijlen Mehemet Ali heerschte echter in Arabie een ordelievend beheer en krachtig gezag, doch sedert het land weder onder het bewind van de Porte gekomen is, is dit zeer verslapt, en de *Times* acht het zeer mogelijk, dat de schuldigen aan de verdiende straf ontsnappen, tenzij de Britsche zeemagt in die wateren met nadruk optrede. Eene krachtige tusschenkomst van de Engelsche regering acht de *Times* ook vooral daarom onvermijdelijk, omdat Jeddah en alle andere havens der golf weldra met de Europesche wereld in aanraking zullen komen door de stoombooten, welke wij tusschen Suez en het Oosten in de vaart zullen brengen. Indien Engeland toestaat, dat eene bende dweep zieke Muzelmannen er zich op kan beroemen, dat zij de Christenen van hunne oevers verdreven heeft, dan zullen er nog jaren verloopen voor en aleer Engeland zich daar op een betamelijken voet van vrijheid en gelijkheid vestigen kan; gezwegen dat het plan tot het leggen van een electrischen telegraafdraad langs de Roode Zee bij zulk een stand van zaken onmogelijk zou worden. Een en ander behoort volgens de *Times*, een spoorslag voor de Engelsche regering te zijn, om de moordenaars van deze ongelukkige Christenen ten strengste te straffen.

De *Morning Post* redeneert in denzelfden geest en meent, dat de moord van Jeddah eene voorbeeldelooze straf verdient.

Bij deze gelegenheid deelt laatstgenoemd blad de volgende bijzonderheden betreffende deze haven mede. Jeddah is het middenpunt van een aanzienlijken handel op de kust van de Roode Zee. Twintig jaren geleden werd het jaarlijksch bedrag van den invoer geschat op ongeveer 460,000 p. st. en sedert dien tijd is het handelsverkeer nog toegenomen. Meer dan de helft van den invoer komt uit Indie en China en een derde van Suez. De uitvoer bestaat hoofdzakelijk in koffij, dadels en koralen.

— Een der laatste nommers van de *Economist* wijdt een artikel aan den kwijnenden toestand, waarin Frankrijks handel verkeert. Het blad begint met de opmerking, dat de handelscrisis, die in het najaar van 1857 plaats had, wel is waar veel grooter was in Amerika en de Westelijke staten van Europa dan in Frankrijk, maar dit verschijnsel kan ten opzigte van Frankrijk vol strekt geen grond tot geruststelling opleveren, omdat aldaar kunstmiddelen zijn aangewend, om de prijzen der producten staande te houden en omdat er in groote mate het stelsel geheerscht heeft, wissels te prolongeren en aan andere opvorderbare schulden uitstel te verleenen, zonder nog te gewagen van de directe tusschenkomst der regering in handelszaken in het algemeen, met een staatkundig doel, en van de tijdelijke hulp, door de regering aan firma's en bijzondere personen verleend, waardoor het kwaad niet te keer gegaan, maar slechts verschoven wordt. Men begrijpt ligtelijk datdeze kunstmiddelen niets bewijzen voor een normalen staat van zaken, waartoe toch elke handel vroeg of laat terugkeert. Het resultaat daarvan was dan ook, dat een groote voorraad van goederen opeengehoopt bleef; de kunstmatige pogingen om de prijzen in de hoogte te houden, vernietigden het vertrouwen; de consumtie vermeerderde niet, en de opeenhooping van goederen nam al meer en meer toe, zoodat men zich thans, nu de betalingen niet langer uitgesteld kunnen worden, grooter opofferingen moet laten welgevallen, waaruit op nieuw de waarheid van het oude spreekwoord blijkt: «de eerste schade is de minste schade.»

De duur van de schok, dien Frankrijks handel thans ondergaan heeft, zal gedeeltelijk afhangen van de kunstmiddelen, die men verder aanwendt om de onvermijdelijke gevolgen van eene wanverhouding tusschen vraag en aanbod tegen te gaan of te wijzigen. Geen keizerlijk decreet kan hieraan iets afdoen. Laat men echter de zaken aan haren natuurlijken loop over, dan kan men met regt verwachten, dat de bronnen van welvaart, die er in de laatste jaren geopend zijn, aan den handel spoedig haren bloei zullen teruggeven, want hoewel het algemeene gevoelen is, dat de voorspoed voor een groot deel een gevolg is van speculatie, kan het van den anderen kant niet ontkend worden, dat de opmerkelijke toename van Frankrijks handel een dieper liggende en wezenlijke oorzaak tot grondslag hebben moet. Het spoorwegnet heeft toch in den laatsten tijd eene groote uitbreiding bekomen en nieuwe bronnen van nijverheid zijn daardoor geopend. In het jaar 1847, dus even vóór de omwenteling, bedroegen de invoeren 51,600,000 p. st. en de uitvoeren. 41,960,900 p. st. In 1848, daalden, als een gevolg van den staatkundigen toestand, de invoeren tot 28,320,000 p. st. en de uitvoeren tot 37,440,000 p. st. Sedert dien tijd nam men evenwel eene snelle toename waar, zoodat in 1856 de in- en uitvoeren eene waarde hebben bedragen van 86,360,000 p. st. en 86,680,000 p. st. De reden van de in het oog vallende vermindering van Frankrijks handel in het tegenwoordige jaar, moet toegeschreven worden aan zijne afhankelijkheid van de Amerikaansche markt. Ook onze uitvoeren naar de Vereenigde Staten zijn gedurende de eerste drie maanden van het tegenwoordig jaar gevallen van 6,231,000 tot 2,565,000, p. st. maar door onze vrije handelsstaatkunde, die een groot aantal andere markten voor ons heeft geopend, heeft deze groote vermindering, in vergelijking met Frankrijk, ons minder nadeelen berokkend. De stagnatie van Frankrijks handel is buitendien blijkbaar uit onze uitvoeren naar dat land. Immers bedroegen die in de eerste drie maanden van het vorige jaar 1,631,000, p. st. terwijl zij in hetzelfde tijdvak van het tegenwoordig jaar slechts 1,035,000 p. st. hebben bedragen.

Wat den finantieelen toestand van Frankrijk betreft, de berigten daaromtrent luiden zoo tegenstrijdig, dat men er onmogelijk een juist oordeel over kan vellen. Maar ook hier vinden wij bevestigt, hoe nadeelig het is den waren toestand voor het publiek verborgen te houden. Zoodra men niet volledig ingelicht is, wordt de argwaan opgewekt, en het gebrek aan vertrouwen sticht grootere nadeelen, dan de volledige kennis van den waren toestand in staat is te doen. De Parijsche beurs heeft geruimen tijd doen zien, dat die argwaan bestaat ten opzigte van het openbaar crediet, hetzij dan teregt of ten onregte, en de gevolgen daarvan waren groot. Vreemde staatslieden zouden wel doen, wanneer zij eene les namen bij Engeland voor het beheer van 's lands finantien. Publiciteit is de ziel van het openbaar crediet en onthouding van eene inmenging der regering in handelszaken, is het éénige veilige grondbeginsel. Aan het niet opvolgen van deze twee axioma's moet men het wijten, dat Frankrijks handel en finantien op dezen oogenblik in kwijnenden staat verkeeren.

— De *New-York Times* verzekert, dat de Engelsche regering schadevergoeding wil geven voor de, door de plaats gehad hebbende visitatie van Amerikaansche schepen door Engelsch kruisers veroorzaakte schade. Dépêches van dezen inhoud moeten in een te Washington gehouden kabinetsraad voorgelezen zijn. De heer Dallas, zegt men, kon er aanvankelijk niet in slagen deze toezegging van lord Malmesbury te verkrijgen en was reeds op het punt dit aan zijne regering te melden, toen de Engelsche minister van buitenlandsche zaken hem plotseling met de mededeeling verraste, dat hij de in het schrijven van generaal Cass van 10 April ontwikkelde stelling, volkomen gegrond beschouwde, hoewel zij met het verdrag van 1842 in strijd was. In de te verwachten onderhandelingen zal men nu trachten het eens te worden omtrent den een of anderen maatregel, om het onbevoegd voeren der Amerikaansche vlag te straffen.

INGEZONDEN.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer FURET.)

Door W. E. H. WINKELS.

I.

(Kostschool-denkbeelden.)

(*Vervolg van No. 33.*)

Nu is den tijd aangebroken dat men den *kostschooldenkbeeldige* bij elke gelegenheid vraagt „wat de jongeheer worden zal," — en hij bij iedere gelegenheid antwoord, „Luitenant bij de kurassiers!" maar tevens elke keer dat hij er thuis van spreekt, tot zijn schrik hoort, dat papa hem tot een makelaartje in effecten wil verkwanselen.

Om de zelfde tijd krijgt hij op zijn verjaardag een horologie cadeaux, en nooit heeft zijn hart met meer verrukking geklopt als toen, hij draagt het met een *air* als een parlements lid in het vestjeszakje, en verwonderd zich dat ieder die hem tegenkomt niet vraagt, „hoe laat of het precies is?" de drie eerste dagen dat hij er eigenaar van was, heeft hij het tweemalen in één etmaal opgewonden en elke avond met verrukking ontdekt, dat het slechts *één* minuut met de stadsklok verschil had, bij de weg wandelende, kan hij niet nalaten om met een kunstmatige onverschilligheid telkens op het diegentje te zien en het met een even kunstmatige onverschilligheid weer in zijn zak te steken, de hoop koesterende, dat iedereen een oplettende blik geslagen heeft op het heerlijk pronkstuk dat hij bezit, doch wat zoude al dat genot beteekenen, had hij niet eenmaal de volle zaligheid gesmaakt, die het bezit van een horologie de *kostschooldenkbeeldige* schenkt, slechts drie weken had hij het uurwerk in bezit, toen hij op een der volkrijkste grachten der hoofdstad wandelende een deftig oud heer ontmoette, die nog poeder in het haar droeg en zedig een gekleurd lintje in het tweedelinkerknoopsgat van zijn rok had geknoopt de kostschooldenkbeeldige heeft altijd veel respekt voor een gekleurd lintje getoond, maar vooral voor deftige oude heeren die poeder in het haar dragen, op drie schreden afstands van de deftige heer heeft hij beleefd gegroet en de deftige heer heeft hem vriendelijk toegeknikt en daarna, met een zoete vleijende stem, als of hij een belangrijk volksvoorstel in de eerste kamer ter tafel moest brengen, dat niet zoo duidelijk verstaan behoefde te worden, gevraagd, „beste jonge vriend! kunt u mij wel eens *precies* zeggen, hoe laat of het is?"

De *kostschooldenkbeeldige* bloosde en hij voelde zijn hart hoorbaar kloppen, en met al de deftige waardigheid van een half volwassen volksvertegenwoordiger, haalde hij het opgeroepen bewijs, van af het hart, dat het zoo innig beminde en antwoordde met eene naauwgezetheid als of er de omwenteling van het geheele *planetarium* van afhing, „*drie en een kwart minuut voor tienen!* verpligt dankje!" had de poeder man gezegd onder het toewerpen van een genadig knikje en was toen met meer dan gewone spoed heen gesneld om ergens in de atmospheer van Chinesche beleefdheid.

„Ja!" te gaan knikken.

Nu mag de kostschoolde nkbeeldige ook al een paar uurtjes des avonds later opblijven, mits dat hij zich altijd laat gebruiken door ieder een, die het huis van papa en mama bezoeken, voor een wandelende *conversation lexicon*, welke op iedere vraag uit de lucht gegrepen een zuiver tevreden stellend antwoord moet geven.

Voor dat hij zes maanden bezitter van zijn horologie was, was dat voorwerp, reeds drie malen door hem in staat van beschuldiging gesteld eens kwam hij te laat in de kerk, en toen maakte mama aanmerking, en twee malen was

---

geopend; men fabriceert aandeelen en obligatien *ad libitum*, trekt makelaars en redacteuren van dagbladen in hun belang, maakt bij de beurs-makelaren eenige schijnverkoopen en inkoopen, en schept zoo doende vaar de papieren eene schijnbare markt- en beurswaarde. Winlustige ijzerhandelaren leveren het ijzer, en nemen actiën en obligatiën in betaling aan, maar onder een buitensporig disconto; zij maken er staat op dat zij genoeg dwazen zullen vinden, die hun deze papieren weder zullen afkoopen. In het algemeen nemen zij de verpligting op zich, deze *waarborgen*, die zij in betaling hebben aangenomen, tot een bepaald tijdstip toe van de markt verwijderd te houden, en niet op de beurs te brengen. Wagens- en machinefabrieken leveren hunne fabrikaten, onder dezelfde voorwaarden en verpligtingen. *Geachte* bankiershuizen, door het aanbod van hoog commissieloon uitgelokt, wederstaan de verzoeking niet, bevelen de onderneming bij hunne binnen- en buitenlandsche klienten aan, en deze koopen. Zoo komt eindelijk de baan tot stand, men houdt feestelijke proef- en inwijdingsritten, waarbij redacteuren der dagbladen met hunne echtgenooten en kinderen genoodigd worden, en daarop wordt door de geheele wereld rondgebazuind, dat er een glansrijk werk is volbragt, dat groote en gewigtige gevolgen voor de toekomst belooft.

„Zeer dikwijls gebeurt het dan, dat een der hoofdleiders der onderneming, (wel te verstaan niet eer voor dat al de actiën aan den man zijn) eene zeer gewigtige ontdekking doet. Hij bespeurt namelijk dat de lijn, met eene geringe uitgaaf van b. v. vier à vijf millioenen, een à tweeduizend mijlen verkort kan worden. Onmiddellijk wordt met den reeds hierboven bedoelden buiten afstaanden nogmaals overeenkomst gesloten en plotseling zien de aandeelhouders de nieuwe lijn vóór dat zij er op bedacht konden zijn, dat hunne papieren voor de helft in waarde verminderd zijn. Na dit vooral wordt er weder eene nieuwe ontdekking gedaan; men is namelijk overtuigd, dat eene verbindingsbaan tot aansluiting aan eene andere lijn (onverschillig welke) eene zekere, geene tegenspraak duldende, hoogst noodzakelijke onderneming zoude zijn. Nu wordt het vroeger beschreven spelletje weder op nieuw in alle onderdeelen op touw gezet, en een nieuwe hoop *waarborgen* wordt aan den reeds voorhanden zijnde berg papieren toegevoegd. Op die wijze haspelt en zwendelt men gedurende eenige jaren in stilte voort, tot de eigenlijke stand van zaken eindelijk voor den dag komt. De gansche onderneming gaat onder een zwaren schuldenlast gebukt. De schitterende dividenden, die niet zelden reeds uitbetaald werden vóór dat nog de helft van de baan voltooid of althans in werking was, versmelten, en houden spoedig geheel en al op.

De sluwe ondernemers en eenige ingewijden zijn rijk, maar een groot aantal der bedrogene aandeelhouders arm geworden.

Er bestaat schier geen dorp of gehucht in gansch Amerika, waar men geen bezitter van soortgelijke papieren zonder waarde zal vinden. De met moeite gespaarde penning van den handwerksman, het goed van weduwen en wezen is niet zelden door soortgelijke laakbare speculatie en beursspel tot den laatsten cent toe verslonden geworden.

„Geen wonder dan, ook dat eindelijk dat gansche stelsel in duigen is gevallen; het bedrog was te erg en werd op te groote schaal gedreven, dan dat het langer konde voortduren. Dit neemt echter niet weg, dat het vertrouwen er lang door zal geschokt blijven, en op alle financiëele onderhandelingen nadeelig terugwerken. Hoe dit nu ook zij, een groot deel in de schuld aan deze heillooze zwendelarijen kan men veilig werpen op die zoogenaamde organen der publieke opinie, die door middel der pers deze speculatien in de hand werken en zich aan de hoofdleiders der spoorweg-speculanten aansloten; van het bedrog bewust, (zij konden en moesten het althans zijn) hebben zij hunne lezers minder gewaarschuwd, maar integendeel medegewerkt om den boog nog sterker te spannen. Zij spanden al hunne krachten in om te betoogen, dat het verwerpelijke zeer voortreffelijk was, door een papier dat geen dertig pCt. waarde heeft tot honderd en meer percent op te vijzelen, enz. Ten slotte nog dit: Onlangs besloten de directeuren der Michigan-Southern en der Northern-Indiana baan geene dividenden uit te betalen, omdat de baan geen overwinst had opgeleverd en zij bevreesd waren dat de Maatschappij niet tevreden zoude zijn, wanneer het geld tot betaling van een schijn-dividend werd uitgegeven. Maar plotseling komt de bestuurder van de *Daily-Times* aan de directeuren een bezoek geven en verklaarde dat er in *ieder geval* een dividend moest betaald worden — *uithoofde het gansche Amerikaansche spoorwegwezen daar belang bij had.*"

Men ziet hieruit hoeveel de maatschappelijke toestand in Amerika te wenschen overlaat. Straatgeweld en moord is niets zeldzaams in de straten van New-York en dikwijls bij het licht der zon, terwijl de regterlijke magt te zwak is, om de orde te handhaven. En ook de politie zelve, vecht wel eens onderling! Hoe zou zij dan den ander in toom kunnen houden — hoe de zoodanigen, die uit Europa kwamen en wier hoofd-speculatie het is, het geld uit eens andermans zak in hunne eigene te goochelen en die om dat doel te bereiken veel wagen uit afschuw voor den honger. Is het wonder dat het woelig volkje levende van allerlei soort van straatindustrie, zich onlangs sterk genoeg gevoelde om een gedeelte der politie zelve achter de tralien te zetten? Maar is het dan ook wonder, dat zelfs bij die stoffelijke welvaart geniet, bij zoo veel onzedelijkheid en beroering geen wezenlijk genot heeft en een Land verlaat waar elk leeft naar den lust van oog en hart en elk zijn regt handhaaft zonder dat van zijn naasten te eerbiedigen, ja velen de uitspraak over een geschil dat zij met den buurman voeren, aan zich zelven opdragen, en die uitspraak handhaven, desnoods met het geweer.

hij 's avonds *iets* over de gewone tijd te huis gekomen en toen maakte papa aanmerking, maar ofschoon wij voor de eerste keer geen borg kunnen blijven, zoo kunnen wij toch met zekerheid zeggen dat de twee laatste keeren zijn horologie een half uur *na* liep.

Om deze tijd durft de *kostschooldenkbeeldige* onder blozen en stotteren, een lief meisje ruiker zoete aardigheden te zeggen die.. arme jongen! worden opgenomen met eene zijdelingsche blik vol angeltjes, met een opgewipt neusje vol verachting, en met een fluisteren vol venijn, tegen een vriendin die naast haar zit, waarin namen voorkomen die een welopgevoedde *orang-oetang* op *Borneo* beter zoude passen.

Ook nu slaat het uur der Poezij, elke *kostschooldenkbeeldige* doet een beetje aan de poezij, en als een krukkerige schaatsenrijder begeeft hij zich met de groote hoop baaivangers, op het gladde ijs der verbeelding, hij doet dat niet met de deftige zwaai van een DE GROOT, HOOFT, VONDEL, CATZ, BILDERDIJK of TOLLENS, noch met de luchtige zwierige kunstenaarsgang der tegenwoordige *beentje over scharrelaars*; maar stout opstijgende naar eene spheer, waar geen enkel natuurlijk mensch met een gewone geest adem kan halen en stikken moet de *kostschooldenkbeeldige* laat zich niet kluisteren aan de banden van *maten beelden* en *klanken*, holle woorden die rijmen, zijn hem genoeg en dan eens neemt hij de vrijheid om een regel in te krimpen, tot de engte van een greep om de daarop volgende tot die eener mijl uit te rekken, deze omstandigheden komen alleen uit het rijmwoord voort, dat zoo moeijelijk te vinden is.

Niet alle stijgen op de *Parnassus*, ten top velen keeren bij de eerste schok in het zadel van *Pegagus* terug en leggen voor eeuwig de *geharpte veder hunner lier* (?) naast de lauweren die zij voor het eerste *album blaadje* gewonnen hebben, deze *kostschool-denkbeeldige* zijn de verstandigste, ten minste de voorzigtigste, zij ontloopen de kwaadaardige *critiek* der bevordeelaars en het gekkenhuis.

De volhoudende *Musen-aanbidders* scharrelen echter op handen en voeten tegen de hooge berg op, en gelooven zich, bij de eerste lauwer struik die zij ontmoeten, kleine Bijronnetjes, *bliksem, donder, orkanen, golfklotsende, en rots vernielende zeeën, vergif* en *gespleten harten* zijn de lievelings beelden, en dan, vooral *tranen*, alles laten zij huilen behalve de oogen, een huilend hart, een huilende ziel, een huilend gevoel, een huilend geweten, zoo dat het vers al zeer dikwijls op een akelig sterfhuis gelijkt, alwaar de geheele nalatenschap aan de *Diakonie* is vermaakt.

Splijt zaâm gepakte hoop van graauwe donder wolken!
Uw gramschap op mijn schedel neêr,
Grief wanhoop, mijne ziel met scherp gewette dolken.
Mij rest geen hope meer,
Doet voor mijn oog het licht van 's noodlots bliksem schitteren.
Mijn aêm met alsem gif verbitteren.
Nu TRUITJE mij verlaten heeft,
Laat vrij mijn weenend bloed in d' aderen loop verijzen,
Mijn kruin door zoo veel leed, tot zilver wit vergrijzen,
Mijn geest verdorren, die voor elke vreugde beeft;
Nu ik, die engel uit een hoog're spheer gesproten,
Wreedaardig zie in 't graf gestoten,
O Dood! snij met uw zeis, mijn levens adem af,
Stort mij bij TRUITJE in het graf,
En laat het wereld rond in kunstig marmer weten,
Dat hier een paar door 't lot vermoord ligt en vergeten,
Ontdaan van hunne pelgrimstaf.
Dat heel het dichteren koor hun reinen lierzang mengelen,
„O wandelaar! blijf hier even staan,
En wijdt dit graf een droeve traan.
Hier ligt de grootste dichter naast de schoonste aller Engelen."

Zie hier een der menigte dichterlijke proeven van een jongen poeet, *„er zit iets in,"* gelooft deze of gene, och neen! even als een brand in een schoorsteen, veel leven, alle de brandspuiten voor de deur, maar volstrekt geen gevaar. Dat moet ter eere, van den *kostschooldenkbeeldige* gezegd worden, dat hij de meeste voorzigtigheid gebruikt voor hij zijne *verzen*, aan iemand in handen geeft, hij gaat daar zoo schroomvallig mede te werk als een jeugdig lief meisje met het „ja woord," en er zijn maar enkele vertrouwelingen, die hij de innigste *gedachten* van zijn lier laat lezen; gewoonlijk is de eerste dier vertrouwelingen de keukenmeid of de tuinbaas, die het *gedicht* dan al heel mooi vinden, en maar niet kunnen begrijpen, waar de jonge heer dat zoo alle maal van daan haalt; de keukenmeid *feliciteert* dadelijk, wanneer haar broer verjaart, die een kruideniers winkel heeft en bij na al de tegenwoordige *poezij* opkoopt, om een paar regeltjes, en dan zou zij wel willen dat er zoo wat van *zegen*, en zoo iets toepasselijk op zijn kruideniers affaire in kwam, en van zijn negen kinderen, die hij in dat vak heeft overgegaard ens.

Zijne belangrijkste vertrouwelinge is nu eigenlijk de zoo dikwijls kwaad beoordeelde taute; O met de meeste inspanning en de lijdelijkste onderwerping luistert zij naar al de *alexandrijnen* en trippel maten die de jeugdige dichter door elkander heeft gemoffeld als of versen maken een goochelaars spel was, en bij elken keer, dat hij op- af- staf, en kaf graf heeft gerijmd, valt er een zilte traan over hare bleeke wangen. „Ja," zegt zij in een vertrouwelijk gesprek met mama. „Ja ik heb het wel altijd gedacht dat er wat grootsch in den jongen zou zitten want toen hij geboren werd, had hij zoo veel knobbeltjes aan zijn hoofd, en hij geleek sprekend op mijn zoon zaliger; die kon ook zoo dichten, die liep tusschen beiden als een halve wezenlooze een ganschen morgen door de kamer, stond een paar oogenblikken met strakke blikken stil, tikte zich voor het hooggewelfde voorhoofd, ijlde naar de tafel greep een papier en een potlood en maakte „rits! - rits! - rits!" en dan had hij er een, en vroeg ik dan KOOTJE! wat heb je daar nu weer gemaakt? beste jongen? dan declameerde hij als of SNOEK het deed,

„Ik vlocht een laauwer meêr, aan mijn beladen kroon!"

In het teekenen, dat vooral en bijna uitsluitend uit album-blaadjes bestaat, steelt de *kostschool-denkbeeldige* op de schreeuwendste wijze, hij plundert elk beeldend voorwerp, en daarom is het mogelijk, dat zoo menig album-blaadje dubbele doorzigt lijnen, dubbele licht en schaduw zijden heeft en het *anatomisch* mes der kritiek er voor terug beeft. Hij begint op Rose-papier te schrijven, en wanneer hij alleen op zijn kamer is, geheimzinnige liederen te zingen, de *La Vigne's „La Brigantine* is in de smaak, en vooral de laatste regel van het laatste *couplet* moet met een uithalend gebrul effect maken.

Isaure, a———Dieu!!!

Nu beginnen langzaam aan, de zoete zachte beelden der jeugdige poezij al zwakker en zwakker te worden, en de jongeling leert met elk oogenblik zijns levens in het maskerade spel der wereld, de mommen te erkennen, hij wordt telkens op een droevige wijze uit zijn droomen wakker geschud. Er is slechts nog ééne klasse onder de menschen, die nog een tijd lang *kostschool-denkbeelden* door dartelt, die nog genijwaard blijft van den bandieten-keten der werkelijkheid, die nog met gouden letters overal de spreuk om zich ziet schitteren „geniet het leven in zijn spelen!" Het is de *student*; wat bekommert hij zich om zorgen en donderbuijen, om het rijzen of dalen der effekten, om het dutten en dommelen der edelmogenden, bij de gewigtigste volks vragen. Hij leeft als de visch in het water, en waar een anderkwijnt bij de poezij en de bloempjes des levens, daar *geniet* hij, hij scheft een wereld op zich zelven en die wereld is een paradijs, en wordt hij ook beamet door erfzonden, wel nu, een wisseltje en een vaderlijke vermaning wascht hem met hijsop zoo blank als sneeuw zijn vriendschap is opregt en mannelijk, en des noods zoude hij zijn besten vriend, indien deze zich te *ver* vergat, hartelijk af kunnen rossen, om hem, des anderen daags onder een halfje groen lak te *demonstrêren* hoe noodzakelijk die afrosserij voor hem was. De student heeft geen vijanden, dan alleen de *straten* waar *beeren* inwonen, hij heeft een onoverminnelijken afkeer om die straten door te gaan, en getroost zich dien als een goed wijsgeer, liever het *omloopen* om er het *voorbijloopen* door uit den weg te ruimen. Wanneer reeds lang alle de afgodsbeelden der jeugd, voor den koopman, den baukier, den commissionair en zoo voort verbrijzeld van hunne voetstukken liggen dan leeft de student nog in het volle genot zijner droombeelden. Hij heeft dus de geregte aanspraak, om de *kostschool-denkbeelden* het langst te mogen bezitten.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 15den dezer, de Eng. brik *William Sorlie*, kapt. R. Mackenzie van Demerarij.

Den 18den, de Eng. schoener *Earl Dondonald*, kapt. J. Simons, van Demerarij.

Den 19den, de Fransche schoener *la Belle Poule*,

Den 20sten, de Fransche stoomboot *Oyapock*, beiden van Caijenne.

Idem, de Nd. Am. Brik *Abby Jones*, kapt. Adams, van Gloucester.

VERTROKKEN.

Den 21 dezer, de koloniale schoener *Coronie*, kapt. L. Wildschut, naar Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 17den dezer, de Eng. schoener *Excelsior*, kapt. N. Clemmel, naar Demerarij, lading 8 balen schoone Katoen 2,430 pond.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Johanna Christina*, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Rijnbrand*, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Eliza*, kapt. Visser, adres bij J. M. Polak.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 13den Julij, *Johannes Hermanus*, kapt. Wijgers, van hier.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 4den Julij, *Josephina Bernardina*, kapt. Bos.

Den 11den, *Stad. Stavoren*, kapt. Hoekstra.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Eng. schoener *Earl Dondonald*: de Heeren E. J. Polak, H. Barnett en J. Oldfield.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Eng. schoener *Excelsior*: de Heer J. Austin.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 17n. dezer, van pl. *Bents'hope*, 7 vaten a 9,60 cts.

Idem. Den 19den, van plantage *Bleijendaal*, 32 vaten a 11,02 cent.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 14 *Julij* 1858.

Koffij. Zeer ferm; goed ord. *Java* wordt gevraagd tot 31½ c.

Suiker bleef onveranderd. Ruim 100 v. Surinaamsch zijn te Amsterdam afgedaan *f* 30½ a *f* 32½.

Katoen blijft steeds in gunstige stemming en goede vraag; zelfs werden 150 balen O. I en Nd. Amer. tot iets hoogere prijzen grif gekocht.

Huiden. W. I. soorten vast op prijs, ten gevolge van de gunstige berigten van andere markten. Eenige uitvoer orders konden niet geëffectueerd worden.

Kakao. Iets lager. Van Surin. zijn eenige kleine partijtjes aangevoerd welke naar kwaliteit, van 26 c. tot 32 c. zijn afgedaan.

Arrowroot 25 a 30 ct.
Kwassiehout *f* 6,50.
Tonkaboonen *f* 1,20.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 15n. tot den 21n. Augustus 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 16den, Sultan Va Comme je te Pousse, 92 jaren (gepasporteerde Guide).

Idem, Elisabeth Maria Depperman, 54 jaren.

Idem, Anthonie Johannes Wolff, 37 jaren.

Idem, Charlotta Elisabeth, dochter van Dedrich Wilmans en van wijlen Charlotte Elisabeth Robertson, 2 maanden.

Den 17den, Charlotte Carolina Wilhelmina Wanner, 22 jaren.

Idem, Christiaan Richard Dompert, 25 j.

Den 18den, Mozes Judeo, zich noemende en schrijvende Mozes Oliviera, Echtg. van Maria Olivieira, 82 jaren.

Den 19den, Andries Lodewijk, zoon van Jacob Schmidt en van Diederica Catharina Eegner, 9 jaren en 5 maanden.

Den 20n. Alida van Dankmeijer, 85 jaren.

Den 21n. Barnet Henrij Remmers, zoon van Jan Carel Telting JGz. en van Gracia Pinto, 6 dagen.

Idem, Henriette Heuvelkamp, 45 jaren.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 9 Augustus No. 4, is aan den Heer J. C. Doeleben op zijn verzoek, *eervol* ontslag verleend als wijkmeester van wijk La. B en in zijne plaats benoemd de Heer J. Emanuels.

De Agent van Politie A. Blommers is, onder de nadere goedkeuring des konings, uit 's Lands dienst ontslagen.

Bij Gouvernements resolutie dd. 12 Augustus No. 5, is de Heer J. P. C. Uckerman geadmitteerd geworden als School-Onderwijzer binnen deze Kolonie.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 7 Augustus No. 3, is onder de nadere goedkeuring des Konings aan den Heer W. A. J. T. van Leljveld, op zijn verzoek, een *eervol* ontslag verleend als 2e. Luitenant der divisie *Para*.

Bij Gouvernements resolutie van den 13n. Augustus No. 12, zijn, onder de nadere goedkeuring des Konings:

a. Aan den Heer B. W. van der Vlugt, wegens vertrek uit de divisie, een *eervol* ontslag als Burger Kapitein der divisie *Beneden Commewijne* verleend; en

b. Tot Burger Kapitein van opgemelde divisie benoemd den Heer H. L. G. Kleine, oud Burger Kapitein.

Bij Gouvernements resolutie dd. 30 Julij jl. No. 10, is de Sergeant Majoor der Koloniale Guides E. C. Schoon provisioneel belast met de functien van Hospitaalmeester, ter vervanging van den onder de nadere goedkeuring des Konings, uit die betrekking *eervol* ontheven gepensioneerden 1sten Luitenant J. F. W. Faulborn.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 20 *Augustus* 1858.

Van de slavin *Iris*, geboren in 1795, dochter van *Constantie*, toebehoorende aan M. G. S. de Villeneuve geb. Serres, H. J. Serres en H. G. Beverloij nu boedel.

Van het slavenkind *Petronella*, geboren 1851, dochter van *Frederica I*, toebehoorende voor den vrijdom aan E. J. Sind.

Van den slaaf *Joseph*, geboren in 1826, zoon van *Coba*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. Zweever.

Van het slavenkind *Bernard*, geboren in 1847, zoon van *Wilhelmina*, toebehoorende aan J. J. B. de Mesquita.

Transport.

Den 11den Augustus 1858. J. W. Mack Echtgenoot van P. Sevenoacks, aan J. H. del Castilho en J. Nahar Castilhozoon tezamen handel drijvende onder naam en firma van Gebroeders Castilho, van het Huis en Erf c. a. aan de *Watermolenstraat* N. W. La. A No. 219 O. W. La. B No. 3.

Idem J. Frouin uit eigen hoofde voor de *helft* en alsmede Erfgenaam in den boedel van wijlen J. J. Arnoldi voor de *wederhelft* aan F. Saltzhalen, van het Huis en Erf aan de *Hofstraat*, N. W. La. E No. 170, O. W. La. D No. 755.

Den 16n. Augustus 1858. A. J. da Costa qq. A. N. Monsanto aan A. Adriaans, van het Huis en Erf aan de *Maagdenstraat*, N. W. La. C No. 80, O. W. La. D No. 352*a*.

Paramaribo, den 16 *Augustus* 1858.

Op Donderdag den 26n. dezer, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* in het locaal van hetzelve Departement des namiddags ten 4 ure, door den Vendumeester J. F. Favereij publiek doen veilen:

Het perceel LAND gelegen aan den rijweg naar *Kwatta*, bekend onder No. 175 2e. Buitenwijk en O. W. La. S No. 13, met de daarop staande GEBOUWEN aankomende den boedel G. OVEREEM.

Alsmede:

1o. *Drie zesde* aandeel in het ERF met de daarop staande GEBOUWEN gelegen aan de *Groote Dwarsstraat*, bekend onder O. W. La. D No. 709 en N. W. La. E No. 194 *a* en *b*, aankomende den *desolaten* boedel J. C. G. Sluijter.

2o. *Een zesde* aandeel in het voorschreven ERF en GEBOUWEN, aankomende den *desolaten* boedel Fredrik Koppitz beiden als Legatarissen van wijlen J. H. G. Sluijter.

De bewijzen van eigendommen en koop conditien liggen ter visie bij het Departement voornoemd.

Voorts:

Eenige Lijfkleederen en losse Goederen aankomende de boedels G. K. Park en J. F. Harlsen.

En de nalatenschap van de *desolate* boedels C. P. Lent, A. T. van Halfhide, S. M. Halloij, J. K. Prins, P. Ringeling, C. Stein, Lion Asien (Chineesche Immigrant), J. W. Seale, G. J. P. Hooijman, M. H. A. Stak, A. Vasconcellos (Port. Immigrant), M. van J. M. Schiller, J. Bionda, L. Carter wed. C. A. Roman, M. Judeo wed. Salomon Pisenskij, L. Gotschen, H. M. Samson wed. S. H. de la Parra, A. C. van Bochove en J. B. Willems.

En vermits in deze boedels geene gewaarzame gelden aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren voor als nog niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 20 *Augustus* 1858.

Wordt bij deze ter kennis van belanghebbenden gebragt, dat de ACTEN VAN PATENTEN over het jaar 1858, ten kantore van den *Koloniaalen Ontvanger en Betaalmeester* ter afhaling gereed liggen.

Over vier weken, den juisten dag en datum nader te bepalen zal de Curator bij het *Departement der Onbeheerde Boedels* in het openbaar doen veilen: Het bloote ERF gelegen aan de *Hoogestraat*, bekend onder La. E No. 352 b. aankomende den *desolaten* boedel Seraphina Brendorff.

Paramaribo, den 16 *Augustus* 1858.

Het Bestuur der Afdeeling «*Suriname*» van de Maatschappij van Land en Tuinbouw «*de Marne*» heeft de haar kortelings toegezonden Zaden aan de Leden, die hunne Contributien voldaan hebben, doen toekomen, met uitzondering van een paar pakjes voor Leden, in de Divisien woonachtig, werwaarts geene gelegenheid ter verzending te vinden was. Die leden worden beleefdelijk uitgenoodigd daarover te beschikken ten huize van den Voorzittenden Bestuurder den Heer A. WILDEBOER, bij wien ook de zaden voor de overige leden, die hunne Contributien nog niet betaald hebben, gereed liggen en kunnen afgehaald worden, tegen betaling der Contributie waartoe zij zich verbonden hebben.

Paramaribo, den 18 *Augustus* 1858.

Namens het Bestuur,
De Secretaris
DE JONG.

ADVERTENTIëN.

CONCORDIA.

VERG. en REC. in den 1n. Gr. op MAANDAG den 30n. dezer des avonds te *half zeven uren precies*. [10880]

(10881) Van de Plant. *Poelwijk* worden bij inschrijving, tegen *Kontante Betaling*, te koop aangeboden:

35 vaten SUIKER,

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ten kantore van P. MAIJ, tot MAANDAG den 23sten dezer, 's voormiddags te 10 uur.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende zal de Suiker dadelijk, voor rekening en risico van den kooper, van Plant. moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 18 *Augustus* 1858.

J. C. GOMPERTS,
Vendumeester,

zal MORGEN om 9 uren verkoopen: ***Provisien*, extra fijn Afgepaste *Barège Kleedjes*, wit en gekleurd Neteldoek, extra Sigaren.**

De slavinnen *Jeannette* en *Clementina*, aankomende C. G. ZANDTVOORT.

Alsmede voor afbraak een OPSTAL staande op het Erf aan de hoek van de *Buren* en *Rust en Vredestraten* La. D. No. 150. (10882)

Te bekomen bij
C. P. Emanuels:
[illegible] tegen CONTANT
15,000
Echte Bolletrie CINGELS en eene partij Kopie Beslag PLANKEN. (10883)

RIVIER-STOOMVAART DIENST.

De reizen van de »*ELIZA*" van den 2n. tot den 30n. SEPTEMBER 1858, zijn bepaald als volgt:

Van *Paramaribo* naar Post *Sommelsdijk*,	Van Post *Sommelsdijk* naar *Paramaribo*,
den 2 des morgens 8 uur.	den 2 des namiddags 2 uur.
» 7 » » 8 »	» 8 » morgens 9 »
» 16 » » 8 »	» 16 » namiddags 2 »
» 30 » » 8 »	» 30 » » 2 »
Van *Paramaribo* naar Pl. *Munnickendam*,	Van Pl. *Munnickendam* naar *Paramaribo*,
den 4 des morgens 8 uur.	den 5 des morgens 7 uur.
» 14 » » 8 »	» 15 » » 7 »
» 22 » » 8 »	» 23 » » 7 »
Van *Paramaribo* naar Pl. *Canawappibo*,	Van Pl. *Canawappibo* naar *Paramaribo*,
den 10 des morgens 8 uur.	den 11 des morgens 7 uur.
» 19 » » 8 »	» 20 » » 7 »
» 25 » » 8 »	» 26 » » 7 »
Van *Paramaribo* naar Pl. *Rac à Rac*,	Van Pl. *Rac à Rac* naar *Paramaribo*,
den 12 des morgens 8 uur.	den 12 des namiddags 1 uur.
» 28 » » 8 »	» 28 » » 1 »

Paramaribo, den 21 *Augustus* 1858.
H. LYON & CO.

De Vendumeester A. SALOMONS, zal DINGSDAG e. k. verkoopen:

Keurige Barèges, Planken, en eene groote *PONT*, met *Anker* en *Ketting*,

te bezigtigen aan de *Waterkant*, voor deur van den Heer E. KöLLE. (10884)

De vroeger geannonceerde verkoop van het HUIS en ERF, gelegen aan de *Wagenwegstraat*, La. B No. 136a, aankomende den uitlandigen Heer J. K. ROMEIN, zal alsnu plaats vinden op DINGSDAG e. k. des morgens ten 9 ure ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS. (10885)

(10886) Die nog vorderingen hebben ten laste nu wijlen den Heer J. E. SCHMID worden verzocht zoo spoedig mogelijk opgave daarvan te doen bij den Heer J. E. SIMONS.

En over *zes* weken dag en datum nader te bepalen zal door den Vendumeester A. SALOMONS publiekelijk worden verkocht: Het aan dien boedel behoorend HUIS en ERF, staande en gelegen aan de *Keizerstraat*, N. W. La. C. No. 132 en O. W. La. D No. 154.

Zullende de bewijzen van eigendom en veilconditien in tijds bij genoemde Vendumeester ter *visie* liggen.

S. C. HENRIQUIS qq.

TOONEEL-GENOOTSCHAP:
THALIA.

MORGEN den 23 Augustus 1858.

JOHN,
of
De Klokluider, van de St. Paulus Kerk,

Tooneelspel in *vier* bedrijven en een **Voorspel**, waarin de handeling 18 jaren vroeger voorvalt.

Aanvang precies ten *half acht* ure.

De Secretaris,
(10887) H. F. WESENHAGEN.

(10888) Ontvangen per de Fransche *la Belle Poule*:

***Roodewijn* in oxhoofden, Zoete Olie, Sardines, *Cognac* in vaatjes en Parfumerien in kl. koffers.**

Paramaribo, den 21 *Augustus* 1858.

W. J. RIETSTAP.

HEDEN beviel voorspoedig van eenen ZOON WILHELMINA JOHANNA SONNEVIELLE, Geliefde Echtgenoote van P. A. BRüGGEMANN.

Paramaribo, den 16 *Augustus* 1858.

Eenige en Algemeene Kennisgeving (10889)

D. C. MUNRO

heeft ontpakt de volgende

***MODEWAREN*, etc.**

ontvangen van *London* via *Demerara*, per »*Earl Dundonald*."

Dames Elegante witte en gekleurde Zijden, Bruids en Stroo HOEDEN.

Zwarte Zijden en Moiré Antique ***Mantilles*,**

Afgepaste witte en gekleurde **Tarlatan Kleedjes.**

Coburg en Lustre voor KLEEDJES.

Barège en Cachmire OMSLAGDOEKEN.

Waschlederen en Glacé HANDSCHOENEN met kwastjes.

Witte en gekleurde Zijden dito.

Witte en zwarte Zijden MITAINES.

Gekleurde LAARZEN en zwarte Merinossen SCHOENEN.

Meisjes LAARZEN met knoopen.

Bishop lawn, book Muselin.

Royal Princess CORSETTEN, te worden gedragen zonder veterbanden.

Zijden CORSETTEN VETERBANDEN.

Kinder Gebord. Schotsche en Fransche Batist Mutsen.

Kapsels; Fijne Kanten.

Heeren Zijden Parapluie's.

Witte en Regatta HEMDEN.

Afgepaste Gedamasseerde en Gebloemde **VESTEN.**

Glacé, Waschlederen en Dogskin ***Handschoenen*,**

Prins FREDERICK-, HAVELOCK-, Militair en Parijsche Linnen Hemdenboorden.

Borstrokken, Pantalons.

***TIES* in soorten.**

Blikjes, Eetwaren, als

Versch en Gerookt ZALM, Mutton en Vegetables, Veal en Vegetables, Roast Mutton, Minced Collops, Oesters, Red Herrings, Mixed RHEE BESCHUIT, Fijne Salade Olie, Picallile, Mixed Pickles, Cappers, Extra Fijn Tafelzout, **DURHAM MOSTERD,** James en Jelles, Hocking's Seidlitz Powder, Denneford's Fluid Magnesia, ¼ pint flesschen Castor Olie, de welbekende extra Windsor ZEEP, (10890)

(10891) Tegen KONTANT te bekomen bij

A. HEWITT:

Versche *UIJEN* en *AARDAPPELEN.*

Gepreparéerde MEIDRANK à ƒ 1,50 per flesch, zeer geschikt voor den droogen tijd, CHAMPAGNE, RHIJN WIJN van ƒ 12, ƒ 15 en ƒ 36 per dozijn, TOKAYER, Hongaarsche en Fransche WIJNEN, Seltzerwater, Broodsuiker,

Met stoom gedroogde *AARDAPPELEN*,

Banket, SUIKERGOED, Vruchten op Brandewijn, etc.

Fijne Eetwaren in blikken, waaronder **een farcirter wild Schweinen Kopf wegende 14 pond,**

Zeer fraaije Moderateur en Kantoor LAMPEN, Ballonnen, Glazen en Konsjes.

Gemaakte KLEEDEREN, waarbij Zwart Lakensche ROKKEN en JASSEN, Prinsenstoffen PALETOTS.

***SIGAREN* in soorten.**

Te bekomen bij

(10892) A. LEVI & Co.

Amerikaansche Provisien,

waaronder droge BAKKELJw. van *Halifax*

Extra Mess Vleesch in ¼ ½ } VATEN,
do. Philad. Fulton Market in ⅛ }

1 en 1½ dms. P. P. PLANKEN,
1 » 1½ dms. W. P. dito.

Pik, Teer en Breeuwwerk,
***Timmermanskrijt*,**

14 vts *SUIKERVATEN HOEPELS*,

Grof Zout in vaten etc. etc.

Alles tegen *billijken prijs* verkrijgbaar bij

DE VRIES & ZOON. (10893)

Genezing zonder doctoren,
door het

ARCANUM
van
Doct. MULLER Jz.

Algemeen Beroemde Pillen *uit het plantenrijk* Præservatief en Curatief,

NB. Door een GROOT DEBIT worden deze PILLEN ten gerieve van Plantagie Bewoners, Schepelingen en Reizigers merkelijk in prijs verminderd.

De doos van ƒ 1.— bevat 55 pillen.
» » » 2,50 » 150 »
» » » 5,— » 315 »

voor alle ziekten, en tegen de *KENTERING* van het Saisoen, verkrijgbaar bij Apothecar H. GOUDMAN. (10894)

DE
Zalf en Pillen
VAN
HOLLOWAY,

zijn eenparig aangenomen als de heelende en gezondheid aanbrengende geneesmiddelen der negentiende eeuw. Wanneer de Zalf wordt aangewend, dringt zij tot de kiem der ziekte door, genezende elke etter- of andere, gezwellen, oude wonden, of kwade beenen, al waren zij ook twintig jaren oud. [illegible]

Deze *Zalf en Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à ƒ 1 en ƒ 3. [10895]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.

BIJVOEGSEL tot het *Surinaamsch Weekblad* van Zondag den 29 Augustus 1858, No. 35.

HET ONTWERP EENER NEDERLANDSCH WEST-INDISCHE ONTGINNING EN HANDEL-MAATSCHAPPIJ.

(Uit het Algemeen Handelsblad.)

In onze artikelen over de Emancipatie in Suriname hebben wij reeds in het vorige jaar dit plan besproken. Sedert dien tijd is eene nota, houdende het rapport van den gouverneur van Suriname omtrent het ontwerp, benevens eene memorie van beantwoording dier nota, uitgegeven en het voorwoord van den Heer L. van Vliet bij laatstgenoemde uitgave, is door ons in zijn geheel medegedeeld.

De gouverneur is bang geworden voor eene onderneming van zoo grooten omvang. die hem zeker toescheen een *imperium in imperio* te zullen vestigen. Hij heeft een schat van argumenten gevonden, om het geheele ontwerp dood te slaan en geeft het nog den genadeslag, door de ontworpene maatschappij uit te schelden voor »Eene *Handelmaatschappij met monopolie*, neen, nog erger, eene *Mississippi-compagnie*."

De afgetreden minister van kolonien is ook bang geworden en heeft den 16den October 1857, dat is binnen de twee maanden na dagteekening van het rapport uit Suriname, aan de adressanten te kennen gegeven, dat, »aangezien hun onderwerpelijk plan onaannemelijk en onuitvoerbaar geacht wordt," ter dierzake met hen in geen verder overleg kan getreden worden.

Maar de Heer L. van Vliet laat zich niet zoo spoedig vervaard maken. Niettegenstaande de namen zijner vroegere medeadressanten Ferd. Gallenkamp en W. Ramann, ten gevolge der laatste handelcrisis, aan de onderneming waren ontvallen; niettegenstaande ook andere vroegere bondgenooten zich van den leider schijnen te hebben losgemaakt; de Heer van Vliet heeft het rapport van den Surinaamschen gouverneur breedvoerig beantwoord en gerugsteund door de Heeren Mrs. Faber van Riemsdijk en Jac. Wertheim als consulenten, op 19 Maart 1858 een kort adres aan den tegenwoordigen Minister van Kolonien aangeboden, houdende verzoek; »dat eene staats-commissie moge worden benoemd, zamengesteld voor een gedeelte uit mannen, vroeger te Suriname gevestigd, thans hier te lande aanwezig; voor een ander gedeelte uit mannen, bedreven in omvangrijke industriele aangelegenheden; voor een derde gedeelte uit wetenschappelijke staathuishoudkundigen, voor welke de ondergeteekende het ingediende ontwerp moge verdedigen, en die Z. Exc. zouden kunnen voorlichten, omtrent de wijze waarop de gedane voorstellen uitvoerbaar zijn, en in verband met de inzigten en plannen der Regering omtrent Suriname, in 's lands belang een onderwerp van onderhandeling zouden behooren te worden."

Het is ons niet bekend dat op dit adres eenige dispositie genomen is. Zou de Minister de zaak in advies houden, tot hij met zijn gewijzigd ontwerp van emancipatie gereed ware? Of zou hij ook misschien bang geworden zijn voor de onderneming of voor den adressant?

Wij zouden het betreuren, indien eenige vooringenomenheid tegen den adressant, van de onderneming zelve zoude afschrikken. Trouwens, indien de Heer van Vliet zulks kon vermoeden, zoude hij zeker de eerste zijn zich voor de zaak, en niet de zaak aan zijn belang op te offeren!

Maar is de onderneming zelve dan aanbevelenswaard?

Wij aarzelen niet te verklaren, dat de onderneming, zoo als zij daar ligt, in haren algeheelen omvang, onze sympatie niet heeft: maar wij aarzelen geen oogenblik er bij te voegen, dat, naar onze overtuiging, het ontwerp de kiem bevat eener wezenlijk zeer nuttige en doelmatige onderneming, welke naar alle waarschijnlijkheid, zoowel voor de belangen van Moederland en Kolonie, als van de aandeelhouders zeer gunstige vooruitzigten zoude kunnen opleveren.

Eene maatschappij, die zich belastte met den aanvoer van immigranten in Suriname en het verhuren en beschikbaar stellen van die werklieden met hunne huisgezinnen voor den bouw van stapel producten in het algemeen en de suikerfabrikage in het bijzonder, komt ons zeer wenschelijk voor. En daar zoodanige aanvoer van immigranten, op zich zelf geen voordeel kan noch mag opleveren, behoort de maatschappij in de overdragt der gouvernements plantage *Catharina Sophia*, benevens eenen kosteloozen afstand van andere gronden, om voor eigene rekening te ontginnen, en geheel of gedeeltelijk later aan particulieren weder af te staan, een voldoend æquivalent te vinden. Wij zouden er ook geen bezwaar in zien, dat de renten van het tot deze onderneming benoodigde kapitaal gedurende een bepaald getal jaren door de Regering werden gewaarborgd. Maar, ziedaar dan ook de geheele omvang, waartoe wij de onderneming zouden wenschen beperkt te zien. Op deze grondslagen is, naar onze meening, raadpleging tusschen de regering en eenige concessionarissen mogelijk en wenschelijk; mits die concessionarissen zelve vertrouwen verdienen, blijken over voldoend kapitaal te zullen kunnen beschikken en in staat toonen te zijn om het voorgestelde doel te verwezenlijken.

Eene onderneming op zoo breede schaal als die primitief door den Heer van Vliet c. s. is ontworpen, of zelfs op den voet als die later door hem is gewijzigd, en nog in de memorie van beantwoording wordt verdedigd, komt ons niet wenschelijk en zelfs onuitvoerbaar voor. Wij zullen de plannen van den Heer van Vliet niet bestrijden; dit is door den gouverneur van Suriname reeds meer dan voldoende gedaan. In de door hem voorgedragen bezwaren is veel waars, bij zeer veel overdrijving; en de Heer van Vliet moge er in geslaagd zijn, die overdrevene voorstellingen met goed gevolg te bestrijden, bij onpartijdige beoordeeling van rapport en beantwoording zal men toch moeten erkennen, dat op verre na niet alle moeijelijkheden uit den weg geruimd en niet alle schrikbeelden opgehelderd zijn. Wij ontveinzen bij voorb. niet dat de afstand van *alle* verlaten plantagegronden en van 500 vierk. geographische mijlen woesten grond en bosschen bovendien ons niet raadzaam voorkomt.

Liever dan daarbij langer stil te staan, komen wij met enkele trekken op de door ons voorgestelde grondslagen terug.

Immigratie is volstrekt noodig, niet van werklieden alleen, maar met hunne huisgezinnen; liefst niet van Chinezen, maar van Portugezen, Maderianen en andere dergelijke stamverwanten. Bij het emancipatie-plan zal aan ieder plantage-eigenaar, als voorwaarde van te verleenen schadeloosstelling en voor te zetten exploitatie, kunnen opgelegd worden een evenredig getal werklieden met hunne huisgezinnen, van elders aangevoerd, in huur te nemen. Doch, aangezien niet ieder individu in de gelegenheid is, immigranten voor zich te ontbieden, en deze taak niet wel aan de Regering zelve is toe te vertrouwen, die altijd duur en meestal ook slecht geholpen wordt, kan de aanvoer dier immigranten zeer goed aan eene aanzienlijke maatschappij worden aanbesteed op zoodanige tijden, in zoodanige getale, onder zulke verdere bepalingen als, in overleg met de slavenhouders, tusschen de Regering en de maatschappij zal worden overeengekomen. De maatschappij draagt de kosten van vervoer en verdere risico's, daartegen kan zij ook zelve gronden bekomen ter bebouwing en ontginning en een deel der immigranten voor zich zelve in huur houden.

Wij gewaagden ook van overdragt der gouvernements plantage Catharina Sophia aan zoodanige onderneming. Deze zal zeker van dit effect veel meer voordeel kunnen trekken dan het tot dusver aan den staat heeft opgeleverd. De geschiedenis der resultaten dier plantage is een sprekend bewijs hoe nadeelig het is, wanneer een gouvernement voor eigene rekening exploiteert. Voorts achten wij het van belang, een aantal verlaten, doch bruikbare plantage-gronden aan die ontginnings-maatschappij af te staan, onder bepaalde voorwaarde van bebouwing en met het doel om in het bewoonde gedeelte der kolonie den kring der bebouwing uit te breiden, liever dan der bebouwing uit te strekken tot zoodanige gronden, die buiten den zoom der tegenwoordige beplantingen gelegen zijn. Voor de handhaving van het burgerlijk bestuur en bevordering der beschaving is die beperking volstrekt noodzakelijk. Wil echter de maatschappij voor hare rekening proeven van houtvelling en mijn ontginning nemen in het nog schaarsch bewoonde deel der kolonie, zij zal daartoe concessie kunnen bekomen, doch zonder dat het noodig zal zijn, voor alsnog, daartoe gronden in eigendom af te staan. Wat eindelijk den rente-waarborg betreft, wij ontveinzen ons volstrekt niet, dat daaraan, bij onverhoopt tegenvallen der onderneming, voor het gouvernemt schaden kunnen verbonden zijn, maar van den anderen kant is er zeker veel meer kans, dat de maatschappij op den duur voordeelen zal opleveren, zoodat de rente-waarborg zich tot de eerste jaren zal kunnen zien beperken. In dien rente-waarborg zelven, is overigens ook voor de aandeelhouders een morele waarborg gelegen, dat het gouvernement, belang hebbende bij het welslagen der onderneming, al het mogelijke doen zal om haar welzijn te bevorderen.

Wij zullen gaarne zien dat de regering op dezen of soortgelijken voet met eene soliede maatschappij in het belang van Suriname, tot voorbereiding en bevordering van de emancipatie, contractere. De Heer van Vliet, mits aan alle vereishten voldoende, heeft zeker de meeste aanspraak dat van hem in overleg worde getreden. Mogt de regering met hem niet kunnen slagen, dan zoude zij de voorwaarden kunnen bekend maken, op welke zij met andere gegadigden wil onderhandelen, en zoude men langs dien weg het doel der ontwikkeling Suriname kunnen trachten te bereiken.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 22n. dezer, het schip *Josephina Bernardina*, kapt. Bos, van Amsterdam.

Den 24sten, de Eng. schoener *Ocean Gem*, kapt. C. R. Mussenden.

Den 26sten, de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer. Beiden van Demerarij.

Den 28sten, de Nd. Am. bark *M. Breughton*, kapt. T. Bates, van Gloucester.

UITGEKLAARD.

Den 23n. dezer, het schip *Luitenant Admiraal Tjerk Hiddes*, hapt. O. S. Parma, naar Amsterdam, lading: 321 vaten en 37 blom dito Suiker 535,153 pond, 20 balen schoone Katoen 6,200 pond, 347 pond. oud Lood en 5 kisten Naturalien.

Den 24sten, de Eng. schoener *Earl of Dundonald*, kapt. F. A. Simmons, lading: 116 vaten Haring, 1 vat Bakkeljaauw, 1 kist Lucifers en voor Exportatie 1 kist Sigaren.

Den 25sten, de Eng. schoener *Gazelle*, kapt. R. Simmons, lading: 4 kisten Koopmanschappen.

Den 26sten, de Eng. schoener *Ocean Gem*, kapt. C. Mussenden, in Ballast. Allen naar Demerarij.

Idem, het schip *Pl. Dordrecht*, kapt. J. M Brakke, naar Amsterdam, lading: 223 vaten Suiker 314,538 pond, 19 balen Cacao 2,470 pond, 138 balen schoone Katoen 47,990 p, 2 balen vuile dito 680 pond, 631 poud oud Koper en 842 pond dito Lood.

VERTROKKEN.

Den 27sten, het Fransche stoomschip *Oijapock*, naar Caijenne.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 21n. Julij, *Anna Lena*, kapt. Zaal.

Den 23sten, *Mina*, kapt. Cupido.

Elisabeth en Johanna, kapt. Stapert. Allen van hier.

NAAR HERWAARTS VERTROKKEN.

Uit Helvoetsluis.

Den 15n. Julij, Z. M. brik *Zeehond*, komm. kapt. Luit. Gregorij.

Uit Texel.

Den 28n. Julij, *Amsterdam*, kapt. Wehdemeijer.

Uit Schields.

Den 23n. Julij, *stad Stavoren*, kapt. Hoekstra.

IN LADING NAAR HERWAARTS.

Sagitta, kapt. Bakker.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse.

Cuba, kapt. Eijlers.

Janna Adriana, kapt. Franken.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Johanna Christina*, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal. Sluit *MORGEN*.

Het schip *Rijnbrand*, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Elisa*, kapt. Visser, adres bij J. M. Polak.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met het schip *Josephina Bernardina*: Mevr. de wed. Oppenheimer, Mej. M. Oppenheimer en J. Martin.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip *Luitenant Admiraal Tjerk Hiddes*: de Heer J. C. Richardson Bennernagel, de minderj. R. J. T. M. Nolte, T. W. H. en E. M. M. C. Tijdeman.

Met het schip *Pl. Dordrecht*: de minderjarige G A Kerster.

Met de Fransche stoomschip *Oijapock*: de Heer J. van Praag.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 22n. tot den 28n. Augustus 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 22sten, Justina, Indiaansche vrouw, . . jaren. — Idem, Rebecca Maria Boonenstein, 78 jaren n. g. — Den 23sten, Josephina Helena van Sander, 4 jaren. — Idem, Philippina Helena Gastel, 10 jaren en 2 weken. — Den 24sten, Johan Julius Nieuwland, 1 jaar en 4 maanden — Idem, Henrij Eduard Koller, 37 jaren. — Den 25sten, George Julius Pierpont, 2 jaren en 3 maanden. — Den 26sten, Petronella Johanna Schramm, 50 jaren. — Idem, Joseph Norden, 48 jaren.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 21sten dezer, van plantage *Potribo*, 27 a 29 vaten a 11,56 cent.

Idem. Van plant. *Hazard*, 22 dito, a 11,56 cent.

Idem. Den 23n., van plant. *Poelwijk*, 35 vaten a 12 cent.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Door- en ten huize van den Vendumeester A. Salomons.

Dingsdag, 24n. Augustus 1858.

Het Huis en Erf, gelegen aan de *Wagewegstraat*, La. B No. 136*a*, aangekomen hebbende den uitlandigen Heer J. K. Romein. *f* 1,400. N. T. A. Arland.

Bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*.

Door den Vendumeester J. F. Favereij.

Donderdag, 26 Augustus 1858.

Drie zesde aandeelen in het Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de *Groote Dwarsstraat*, La. E No. 194 *a.* en *b.*, aangekomen hebbende den *desolaten* Boedel J. C. G. Sluijter. En *Een zesde* aandeel in het voorschreven Erf en gebouwen, aangekomen hebbende den *desolaten* boedel F Koppitz, beiden als Le atarissen van wijlen J. H G. Sluijter. *f* 390 — W. R. Chilgets nom. ux.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 28 *Julij* 1858.

Suiker. Souteneert zich van *f* 25 a *f* 34.

Koffij. / *Katoen.* blijven 't zelfde.

Kakao. Steeds dalende, *f* 25 a *f* 28.

Rum. *f* 15 a *f* 20.

Arrowroot. *f* 25 a *f* 27.

Toncaboonen. *f* 1¼

Hout. Nominaal.

Er zal waarschijnlijk in Augustus eene veiling van Surinaamsche Cacao plaats vinden, men spreekt van 1000 balen; doch men stelt er zich ongunstige resultaten van voor.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Havendienst.

Op daartoe bekomen magtiging van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur worden belanghebbenden gewaarschuwd, om, ter voorkoming van aanvaring, die op de rivieren alhier, bij nadering van stoombooten, zoude kunnen plaats vinden, met hunne *Ponten*, *Lastdragers*, *Tent corjalen* en soortgelijke vaartuigen, zoo veel mogelijk aan de oevers, en alzoo buiten het vaarwater der stoomschepen, te blijven, en bij het overstoken der rivieren bij *donkere Maan* oplettend uit te zien naar de aankomst van eenig stoomboot, die zich altijd door licht aankondigt.

Paramaribo, *den* 23 *Augustus* 1858.

[illegible]
No. 35